

РЕШЕНИЕ

№ 2574

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9569** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. Х. И. Заповед № 8121к-8504/02.07.2021г. на Министъра на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от една година.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и издадена при съществени процесуални нарушения. По същество твърди, че не е извършил дисциплинарно нарушение, а оспорената заповед била неясна, липсвало описание на конкретни действия, които е извършил оспорващият, не е било посочено какво е извършено от служителя и какво е следвало да бъде извършено. В тази връзка прави извод, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира присъждане на съдебните разноски.

Ответникът – Министър на вътрешните работи се представлява от юрк. М., която аргументира неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и

законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложените по делото доказателства – кадрова справка на л. 147 и справка л. 72 от делото се установява, че жалбоподателят В. Х. И. заемал длъжността началник сектор „Пътна полиция“ на отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – С.. Със Заповед № 8121к-6192/26.04.2021г. (л. 46) И. е преназначен на длъжност разузнавач V. степен в група „криминална полиция“ към РУ Б. при ОДМВР-С..

Производството по ангажиране дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е започнало със Заповед № 8121К-5876/16.04.2021г. по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР на министъра на вътрешните работи във връзка със случаи за неправомерно задържане на свидетелства за управление на МПС (СУМПС) след изтичането на срока за отнемане. Проверката е възложена на нарочна комисия, поименно изброена в т. 2 на заповедта. Предмета на проверката е изясняване на обстоятелствата за времето от 12.10.2020г. до 05.11.2020г. по упражнен контрол от страна на В. върху подчинени нему служители – системни оператори в група РОППСВ на сектор „ПП“ към отдел „ОП“ при ОДМВР – С., осъществяващи деловодното водене на документацията и движението на пощата на електронен и хартиен носител. Посочено е, че служителите (В. и Н.) не са извели своевременно материалите по административно наказателна преписка на водача Д. Д. от [населено място], което представлявало дисциплинарно нарушение по см. на чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ. Посочено е още, че бездействието на жалбоподателя (неупражняване на контрол) е било в противоречие на т. II от длъжностната му характеристика рег. № 3286р-19507/11.11.2015г. на началник сектор ПП към отдел ОП на ОДМВР – С., което деяние представлявало дисциплинарно нарушение по см. на чл. 200, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, доколкото дисциплинарното нарушение е било извършено в срока на наложено дисциплинарно наказание „порицание“ със заповед № 517з-3834/29.07.2020г. на директора на ОДМВР – С..

Със Заповед № 8121К-5876/16.04.2021г. е бил запознат жалбоподателя И. на 22.04.2021г. видно от положения подпис с дата върху заповедта.

Комисията установила, че на 05.10.2020г. младши контролор П. П. К., служител на С.-О. при ОДМВР - С. е съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 330801 на водача Д. И. Д., ЕГН [ЕГН] за това, че навлиза след пътен знак В4 - забраняващ влизането на съответното ППС, при въведена временна забрана за движение, на км.35 от Автомагистрала (АМ) „Х.“, управлявайки товарен автомобил „И. 35 С 14“ с рег. [рег.номер на МПС] е прикачена платформа рег. [рег.номер на МПС] . Със съставянето на АУАН на водача са отнети: свидетелство за управление на МПС (СУМПС) №[ЕИК] и контролен талон (КТ) № 66619, издаден към него, на основание чл.172, ал.3 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП). На следващия ден - 06.10.2020г., статусът на СУМПС е в АИС-БДС е променен на „ОТНЕТ/ИЗЗЕТ“ от служителите на С. при ОДМВР - С., като е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 20-1204-001487 по чл.171. т.1. б.Ж от ЗДвП, с която временно се отнема СУМПС за срок от един месец. Чрез АИС-АНД с „Картон на ЗППАМ“ № 20-1204-001-487/06.10.2020г. е насочен за връчване в С. на ОДМВР - М., където е местоотчетът на водача и е изготвено съпроводително писмо. На 09.10.2020г. началникът на отдел „ОП“ при ОДМВР - С. е издал наказателно постановление (НП) № 20-1204-002112, с което на водача Д. Д. е наложено наказание глоба в размер на 300лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец. Отново чрез АИС-АНД с „картон“ за наказателно постановление

№ 20-1204-002112/09.10.2020г. на 12.10.2020г. е насочено за връчване към С. при ОДМВР - М., с изготвено съпроводително писмо от служители на група ОПТПАНДИАД-С.. СУМПС и ЗППАМ на водача Д. Д. са получени на 12.10.2020г. от АНД, където са регистрирани на 05.11.2020г. и насочени по АИСД със забавяне. Същите не са изпратени своевременно, а са заделени за опаковане и изпращане на по-късен етап по „Стар пост“. На 10.11.2020г. направени били изводите, че за времето от 12.10.2020г. до 05.11.2020г. Д. В. и Т. Н., системни оператори в група РОППСВ на сектор „ПП“ към отдел „ОП“ при ОДМВР - С., осъществяващи деловодното водене на документацията и движението на пощата на електронен и хартиен носител, не са извели дадения им материал своевременно, което е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.187, ал.1, т. 3, пр. второ /неспазване на техническите и технологичните правило/ от Кодекса на труда, за което чл.188, т. 1 от КТ предвижда налагане на дисциплинарно наказание „забележка“.

Комисията приела за установено, че за времето от 12.10.2020г. до 30.10.2020г., в [населено място], в сградата на ОДМВР - С., гл. инспектор В. Х. И. - началник на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР - С., не е упражнил контрол по отношение на подчинените му служители Д. В. и Т. Н., системни оператори в група „РОППСВ“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция при ОДМВР - С., които са регистрирали деловодно на 05.11.2020г. предаденото им на 12.10.2020г. съпроводително писмо със ЗППАМ и СУМПС на лицето Д. И. Д. от [населено място] за изпращане в ОДМВР - М., с което необосновано забавяне не са спазили основен принцип при осъществяване на дейността по документооборота в МВР за „бързина и целенасочено движение без загуба на време“ - чл. 3, т.5 от Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерство на вътрешните работи, утвърдени със заповед № 8121з-1013/2017г. на министъра на вътрешните работи. Бездействието от страна на гл. инспектор В. Х. И. е в противоречие с вмененото му задължение в длъжностната характеристика рег.№ 3286р-19507/11.11.2015г. за длъжността началник сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР, т.ІІ, абз. 5 „ръководи и контролира цялостната работа на сектора по издаването на НІ и ЗППАМ, изпращането им в други ОДМВР /РУ/ и НАП, съхранението на документацията и изготвянето на периодичната отчетност по АНД“ и представлява нарушение на чл. 17 от Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерство на вътрешните работи, утв. със заповед № 8121з-1013/2017г. на министъра на вътрешните работи „Ръководителите са задължени: т.1.“да контролират точното спазване на правилата от подчинените им служители;“ и т. 3. „да контролират и срочното изпълнение на задачите. Прието е, че поради неупражнен контрол е допуснал извършеното от двете служителки на длъжност системен оператор нарушение.

Прието е, че гореописаното деяние представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал. 2, т. 2 „неизпълнение на служебни задължения“ от ЗМВР, за което на основание чл.200, ал.1, т.6 от същия закон „неупражняване на контрол над подчинени служители“ се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година. Тъй като деянието е извършено в срока на наложено дисциплинарно наказание „порицание“ със заповед № 517з-3834/29.07.2020г. на директора на ОДМВР - С. за срок от 1 година, считано от 23.09.2020г., същото е съставомерно по чл.201, ал.1, т.1 от ЗМВР /“Дисциплинарно

наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три се налага за: 1. извършване на дисциплинарно нарушение в срока на наложено наказание „порицание“, за което нарушение е предвидено налагане на същото дисциплинарно наказание“. Относно настъпилите вредни последици от извършеното нарушение се отчита, че в резултат на същото, както и от извършените нарушения от подчинените на гл. инспектор В. И. служители, лицето Д. И. Д. е неправомерно ограничен в правото му да управлява МПС извън законоустановения срок за отнемане на свидетелството му за управление на МПС.

При горните съображения е предложено на И. да бъде ангажирана отговорността по чл. 201, ал. 1 от ЗМВР.

Със Справка № 517р-8368/23.04.2021г. жалбоподателят се е запознал на 23.04.2021г. срещу подпис.

С покана № 8121р-7300/29.04.2021г. на И. е дадена възможност да се запознае със Справка № 517р-8368/23.04.2021г. и да даде обяснения, възражения и да иска събиране на доказателства. Постъпило е възражение № 1204р-3740/31.05.2021г.

Издадена е процесната Заповед № 8121к-8504/02.07.2021г. на министъра на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от една година. В същата, при преповтаряне на установената от комисията в Справка № 517р-8368/23.04.2021г. е прието, че като началник на сектор главен инспектор И. е бил длъжен да разполага с информация за състоянието на ръководения от него сектор и за дейността на служителите, за които по неговите твърдения пряко отговаря. Същият е следвало да знае за текущата им дейност и за начина на осъществяване на вменените им функционални задължения, отразени в длъжностите им характеристики. И. е трябвало чрез извършване на контрол да осигури навременно и точно изпълнение на поставените задачи и цели на сектора. Чрез вменената му контролна дейност е следвало да гарантира, че служителите от сектора работят съгласно установения технологичен ред и своевременно да регистрира и коригира възникналите отклонения от него. От приетата фактическа обстановка е направен извод, че това не е изпълнено. В резултат на неосъществената от И. контролна дейност, съгласно Справка № 517р-8368 23.04.2021г. главен инспектор В. И., в сградата на ОДМВР - С., в качеството на началник на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ (ОП) при ОДМВР - С., за времето от 12.10.2020г. (когато СУМПС и ЗППАМ на лицето Д. Д. са предадени от група ОПТПАИДИАД в деловодството на сектор „Пътна полиция“) до 05.11.2020г. (Когато документите са регистрирани деловодно), не е упражнен контрол по отношение на подчинените му служители Д. В. и Т. Н., системни оператори в група „РОППСВ“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция при ОДМВР – С., като от В. И. може да се търси дисциплинарна отговорност за времето до 30.10.2020г. , т.к. считано от 02.11.2021г. същият е в отпуск поради временна неработоспособност.

Бездействието на главен инспектор В. И. е в противоречие с вмененото му задължение в длъжностната характеристика рег. № 3286р-19507/11.11.2015г. за длъжността началник сектор III към отдел ОП при ОДМВР, т. II „Организира, ръководи и контролира цялостната работа на сектора по изпълнение на задачата относно издаването на НП и ЗППАМ, връчването и изпращането им в други ОДМВР /РУ/ и НАП - съхранението на документацията и изготвянето на периодичната отчетност по АНД“ и представлява нарушение на чл. 17. т. 1 и т. 3 от Вътрешни правила за

организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи № 8121 з-1013/08.08.2017г. - Ръководителите са задължени: т.1 да контролират точното спазване на правилата от подчинените им; т. 3 да контролират правилното и срочното изпълнение на задачите. Деянието е дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР - неизпълнение на служебни задължения – т. II, предл. 5 от длъжностна характеристика № 3286р-19507/11.11.2015г. и чл. 17, т. 1 и т. 3 от Вътрешни правила за организацията документооборота в МВР, за което на основание чл. 200, ал. 6, т. 6 (неупражняване на контрол над подчинени) от ЗМВР се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година. Тъй като деянието е извършено в срока на наложено на В. И. дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година, считано от 23.09.2020г. наложено със Заповед № 517з-3834/29.07.2020г. на директора на ОДМВР – С., то на основание чл. 201, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, наказващият орган в условията на обвързана компетентност, следва да наложи на В. И. предвиденото в чл. 197, ал. 1, т. 4 от ЗМВР дисциплинарно наказание „забрана за повишаване и длъжност за срок от една до три години“.

При горните съображения е постановена оспорената Заповед № 8121к-8504/02.07.2021г. от министъра на вътрешните работи.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са събрани гласни доказателства посредством разпитите на Д. В. и В. А. – служители в МВР. В. дава сведения, че те отговаряли за документооборота и изпращането на преписките по местоотчет. Свидетелства, че не е минавала обучение, имало е много забавени преписки поради огромното количество работа. Сигнализираща многократно, че има забавяне обработката на документите. А. сочи, че при тях не е имало забавяне по отношение на административнонаказателната дейност. По отношение на изпращането на документите тази дейност се извършвала от деловодството.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирана страна в законоустановения срок, доколкото Заповед № 8121к-8504/02.07.2021г. е връчена на 07.09.2021г., видно от отбелязването и положен подпис на нея, а жалбата е депозирана чрез ДНО до АССГ на 21.09.2021г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – министър на вътрешните работи, в рамките на предоставените му правомощия с чл. 204, т. 1 във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 4 от ЗМВР.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Формално е спазена административнопроизводствената процедура и не е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Същият е бил запознат с образуването на дисциплинарното производство, както и с всички актове, съставени в рамките на същото. Това се установява от полаганите подписи с дата по приложените по делото доказателства.

По отношение на сроковете по чл. 195 от ЗМВР съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в

момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по ТД № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

Съгласно чл. 195, ал. 3 от ЗМВР сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Предвид приложените на л. 39 – 44 от делото доказателства за ползване на платен годишен отпуск от И. и 4 бр. болнични листи, удостоверяващи временна неработоспособност на служителя, съдът приема, че срокът по чл. 195, ал. 1, предл. 1 от ЗМВР е спазен. Докладна записка, съдържаща всички материалите от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган на 29.04.2021г., а оспорената заповед е издадена на 02.07.2021г. Спазен е и едногодишния срок по см. на чл. 195, ал. 1, предл. 2 от ЗМВР.

Най-после съдът счита, че не са нарушени правилата на чл. 206, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР. И. е бил поканен да даде обяснения и да представи доказателства, като същият се е възползвал от тази възможност. Неговите възражения са подробно обсъдени и мотивирано отхвърлени.

При определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. За последното има пространни мотиви в оспорената заповед, които съдът счита, че не следва да преповтаря.

По приложението на материални закон съдът съобрази следното:

Дисциплинарната отговорност на В. И. е ангажирана на основание чл. чл. 194, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Закона за МВР за което на основание чл. 201, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 6, чл. 194, т. 4 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“.

Като фактически обстоятелства за ангажиране на отговорността на служителя е посочено, че за времето от 12.10.2020г. (когато СУМПС и ЗНПАМ на лицето Д. Д. са предадени от група ОПТПАИДИАД в деловодството па сектор „Пътна полиция“) до 30.10.2020г. когато В. И. е преназначен на длъжност, като е посочено, че до 05.11.2020г. (Когато документите са регистрирани деловодно), не е упражнен контрол по отношение на подчинените му служители Д. В. и Т. Н., системни оператори в група „РОППСВ“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция при ОДМВР – С..

Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. За проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно /умишлено или по непредпазливост в двете й форми - небрежност и самонадеяност/ е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъществено деяние

обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая не е налице.

Съгласно чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР нарушение на служебната дисциплина представлява неизпълнение на служебните задължения, т.е. това са задължения, вменени на служителя съгласно длъжностна характеристика или други нормативни актове, извън тези по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР. Служебните задължения, приети за нарушени са записани като т. II, предл. 5 от длъжностна характеристика № 3286р-19507/11.11.2015г. и чл. 17, т. 1 и т. 3 от Вътрешни правила за организацията документооборота в МВР.

Съгласно т. II, предл. 5 от длъжностна характеристика № 3286р-19507/11.11.2015г. основни длъжностни задължения на началник сектор ПП са организира, ръководи и контролира цялостната работа на сектора по издаването на НП и ЗППАМ, изпращането им в други ОДМВР /РУ/ и НАП, съхранението на документацията и изготвянето на периодичната отчетност по АНД.

Съдът в настоящия състав обаче намира, че от мотивите в оспорената заповед, както от цялата дисциплинарна преписка не може еднозначно да се установи за каква деятелност е ангажирана дисциплинарната отговорност на И.. В случая, доколкото се отнася за незаконосъобразно бездействие, дисциплинарна наказващият орган е следвало да посочи, кое действие в изпълнение на служебните задължения би приела за пълно и точно, респ. да не подлежи на дисциплинарна санкция. Липсва яснота за какви деяния (бездействия) е наказан И., а от друга страна коментираният в заповедта задължения не се установяват по несъмнен начин. Самата разпоредба на т. II, предл. 5 от длъжностна характеристика № 3286р-19507/11.11.2015г. съдържа няколко хипотези – организира, ръководи, контролира. Така описаните задължения са общи и относими към всеки един служител на ръководна длъжност в МВР. Процесната заповед е мотивирана с липса на контрол, докато Справка № 517р- 8368 23.04.2021г. съдържа обстоятелства за липса на организация и ръководство. Вярно е, че и в двата документа (заповед и справка) се коментира липсата на контрол над подчинените служители, но от установената фактическа обстановка съдът прави извод за липса на адекватна организация за периода 12.10.2020г. – 05.11.2021г. В този смисъл са и показанията на разпитаните по делото свидетели – липса на организация на деловодния процес, докато АН дейност се е осъществявала своевременно. Следва да бъде отбелязано, че в Справка № 517р- 8368 23.04.2021г. съдържа данни за липса на организация в деловодството на службата, но последното не е възприето от ДНО

Съгласно чл.194, ал.4 от ЗМВР, всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно и в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при които фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Нормата на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР-неизпълнение на служебни задължения, на която се е позовал дисциплинарно наказващия орган не може да квалифицира нарушението от

правна страна, тъй като не е конкретизирано какви са тези задължения и по какъв начин са вменени на жалбоподателя, като действия или бездействия. Предвид, че се ангажира отговорност за бездействие следва да бъде ясно и конкретно посочено дължимото поведение (действие). От заповедта и от справката, която е послужила за издаване на заповедта не става ясно какво конкретно поведение жалбоподателят дължи в определения времеви период, какво му е следвало да изпълни и какво не е изпълнил.

Налага се извода, че е наложено дисциплинарно наказание, без да са безспорно установени материалноправните предпоставки за това, води и до противоречие на Заповед № 8121к-8504/02.07.2021г. с материалноправните разпоредби. Допуснатите нарушения при издаване на заповедта са основания за нейната отмяна като незаконосъобразна по чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноси в размер на 400 лв. съобразно списък по чл. 80 от ГПК на л. 231 от делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Х. И. Заповед № 8121к-8504/02.07.2021г. на Министъра на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност “ за срок от една година.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати в полза на В. Х. И. направените по делото разноси в размер на 400 (четиристотин) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: